

РЭАРГАНІЗАЦЫЯ І ДЗЕЙНАСЦЬ ПА СЯЛЯНСКІХ СПРАВАХ УСТАНОЎ ПАВОДЛЕ ЗАКОНАЎ АД 27 ЧЭРВЕНЯ 1874 г. І 9 ЧЭРВЕНЯ 1886 г.

3.1. Рэфармаванне губернскіх па сялянскіх справах прысутнасцей у Віцебскай, Мінскай і Магілёўскай губернях

27 чэрвеня 1874 г. Аляксандр II зацвердзіў «Положенне аб змяненнях у устройстве местных учреждений по крестьянским делам»¹, яким ліквідаваўся пастытут міравых пасрэднікаў і ствараліся павятовыя па сялянскіх справах прысутнасці. Рэфармаванне было выклікана, у першую чаргу, імкненнем скараціць фінансавыя выдаткі на названыя ўстановы, а таксама тым, што ў мясцовых установах па сялянскіх справах паменшлася колькасць спраў. Таму замест міравых пасрэднікаў ствараўся калегіяльны орган – павятовыя па сялянскіх справах прысутнасці. Кіраўніцтва і кантроль іх дзейнасці ажыццяўлялі губернскія па сялянскіх справах прысутнасці. Назва і функцыянальны абавязкі засталіся ў цэлым тымі ж, але былі і пэўныя змены.

У адпаведнасці з законам 1874 г., губернская па сялянскіх справах прысутнасць па-ранейшаму ўзначальвалася губернатарам (старшыня). У яе склад уваходзілі віцэ-губернатар, губернскі прадвадзіцель дваранства, кіраўнік казёнай палаты, кіраўнік дзяржаўнымі маёмасцямі, старшыня губернскай земскай управы, пракурор акруговага суда ці губернскі пракурор і адзін неадменны член (арт. 26)². Аднак у Віцебскай, Мінскай і Магілёўскай губернях да 1911 г. земстваў не існавала, таму пасля рэфармавання ў 1878 г. склад губернскіх прысутнасцей тут меў свае асаблівасці. Па-першае, у склад прысутнасці не ўваходзіў прадстаўнік ад земства. Па-другое, у Віцебскай, Мінскай і Магілёўскай губернях губернскія і павятовыя па сялянскіх справах прысутнасці часова былі ўзначальваны не адным, а двума неадменнымі членамі на наступныя два гады (арт. 3)³. Прычынай было тое, што ў названых губернях сялянскае пыхтанне было больш складаным.

Палажэннем 1874 г. не вызначалася кола спраў, якія ўваходзілі ў сферу кампетэнцыі губернскай па сялянскіх справах прысутнасці. Галоўная ўвага надавалася новаўтвораным органам – павятовым прысутнасцям. У сваёй дзейнасці губернскія прысутнасці па-ранейшаму кіраваліся «Положеним

Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь

Установа адукацыі
«Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт
імя Максіма Танка»

С. А. Талмачова

**МЯСЦОВЫЯ ОРГАНЫ
ДЗЯРЖАЎНАГА КІРАВАННЯ ПРЭАЛІЗАЦЫІ
АГРАРНАЙ ПАЛІТЫКІ САМАДЗЯРЖАЎА
НА ТЭРЫТОРЫІ БЕЛАРУСІ
(1861–1914 гг.)**

Манаграфія

Мінск
БДПУ
2019

Манаграфія падрыхтавана ў рамках рэалізацыі Дзяржаўнай праграмы навуковых даследаванняў на 2016–2020 гг. «Эканоміка і гуманітарнае развіццё беларускага грамадства» падпраграмы «Гісторыя і культура» і пры падтрымцы Беларускага рэспубліканскага фонду фундаментальных даследаванняў.

Рэцэнзенты:

Э. Р. Іофэ, доктар гістарычных навук, прафесар, прафесар кафедры сацыяльна-гуманітарных дысцыплін БДПУ;
В. І. Якаўчук, доктар гістарычных навук, прафесар, прафесар кафедры Дзяржаўнага будаўніцтва і кіравання Інстытута дзяржаўнай службы Акадэміі кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь

Талмачова, С. А.

Т12 Мясцовыя органы дзяржаўнага кіравання па рэалізацыі аграрнай палітыкі самадзяржаўнага кіравання на тэрыторыі Беларусі (1861–1914 гг.): манаграфія / С. А. Талмачова. – Мінск : БДПУ, 2019. – 344 с.
ISBN 978-985-541-602-0.

У манаграфіі асвятляюцца асноўныя праблемы фарміравання і дзейнасці сістэмы мясцовых органаў дзяржаўнага кіравання па ажыццяўленні аграрнай палітыкі самадзяржаўнага кіравання на тэрыторыі Беларусі ў 1861–1914 гг. Паказаны асаблівасці будавання і фарміравання кадравага складу, а таксама практычная дзейнасць мясцовых органаў дзяржаўнага кіравання па ажыццяўленні аграрнай палітыкі самадзяржаўнага кіравання на тэрыторыі Беларусі ў 1861–1914 гг. Паказаны асаблівасці будавання і фарміравання кадравага складу, а таксама практычная дзейнасць мясцовых органаў дзяржаўнага кіравання па ажыццяўленні аграрнай палітыкі самадзяржаўнага кіравання на тэрыторыі Беларусі ў 1861–1914 гг.

У манаграфіі асвятляюцца асноўныя праблемы фарміравання і дзейнасці сістэмы мясцовых органаў дзяржаўнага кіравання па ажыццяўленні аграрнай палітыкі самадзяржаўнага кіравання на тэрыторыі Беларусі ў 1861–1914 гг. Паказаны асаблівасці будавання і фарміравання кадравага складу, а таксама практычная дзейнасць мясцовых органаў дзяржаўнага кіравання па ажыццяўленні аграрнай палітыкі самадзяржаўнага кіравання на тэрыторыі Беларусі ў 1861–1914 гг.

УДК 94(476)
ББК 63.3(4Бел)

ЗМЕСТ

УВОДЗІНЫ.....	4
Глава 1	
ГІСТАРЫЯ ГРАФІЯ ПРАБЛЕМЫ. КРЫНІЦЫ. МЕТАДАЛОГІЯ ДАСЛЕДАВАННЯ.....	8
1.1. Гістарыяграфія праблемы.....	8
1.2. Характарыстыка крыніц.....	37
1.3. Метадалогія даследавання.....	50
Глава 2	
СТВАРЭННЕ І ДЗЕЙНАСЦЬ МЯСЦОВЫХ ОРГАНАЎ КІРАВАННЯ ПА РЭАЛІЗАЦЫІ РЭФОРМЫ 1861 г.....	56
2.1. Стварэнне і дзейнасць інстытута міравых пасрэднікаў.....	56
2.2. Павятовыя з'езды міравых пасрэднікаў.....	110
2.3. Губернскія па сялянскіх справах прысутнасці.....	126
2.4. Павятовыя паверачныя камісіі.....	163
Глава 3	
РЭАРГАНІЗАЦЫЯ І ДЗЕЙНАСЦЬ ПА СЯЛЯНСКІХ СПРАВАХ УСТАНОЎ ПАВОДЛЕ ЗАКОНА АД 27 ЧЭРВЕНЯ 1874 г. 19 ЧЭРВЕНЯ 1886 г.....	187
3.1. Рэфармаванне губернскіх па сялянскіх справах прысутнасцей у Віцебскай, Мінскай і Магілёўскай губернях.....	187
3.2. Стварэнне і дзейнасць павятовых па сялянскіх справах прысутнасцей у Віцебскай, Мінскай і Магілёўскай губернях.....	202
3.3. Павятовыя пачыніцкія справы прысутнасці.....	219
Глава 4	
УСТАНОВЛЕННЕ СЯЛЯНСКІХ СПРАВАХ ПАВОДЛЕ ЗАКОНА АД 12 ЛІПЕНЯ 1889 г.....	230
4.1. Падрыхтоўка ўвядзення закона 12 ліпеня 1889 г. на тэрыторыі Беларусі.....	230
4.2. Стварэнне і дзейнасць інстытута земскіх начальнікаў.....	240
4.3. Павятовыя з'езды земскіх начальнікаў.....	289
4.4. Губернскія прысутнасці.....	298
ЗАКЛЮЧЭННЕ.....	334